

Wspólne rozwiązywanie strategicznych problemów i wspólne realizowanie zadań przez kilka jednostek samorządu przestaje być przejawem innowacyjności w zarządzaniu i dowodem na perspektywiczne myślenie. Współpraca pomiędzy samorządami staje się koniecznością.

Od pewnego czasu przedstawiamy naszym Czytelnikom niuanse nowej polskiej polityki rozwoju i europejskiej polityki spójności, starając się wyjaśnić co kryje się za "wielopoziomowym zintegrowanym zarządzaniem rozwojem kraju" i jego "wymiarom terytorialnym". Wniosek jaki z tego płynie jest jednoznaczny: jeśli samorządowcy chcą wykorzystać instrumenty finansowe obu tych polityk, a szczególnie fundusze strukturalne w okresie 2014-2020, to do katalogu bieżących tematów, którymi na co dzień się interesują powinni wprowadzić na stałe pojęcie obszaru funkcjonalnego.

Co mamy dzisiaj

Przesądzenia co do wprowadzenia nowych form instytucjonalnych i zasad współpracy pomiędzy samorządami zakładają dwa najważniejsze dokumenty planistyczne: Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju (KPZK) i Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego (KSRR). Widać, że kwestia wypracowania form i zasad współpracy samorządów na danym obszarze nabrała obecnie wysokiej rangi. Ustalenia w tym zakresie będą miały bezpośredni wpływ na zarządzanie samorządami lokalnymi i będą determinowały możliwości ich rozwoju przez najbliższe lata.

W komentarzu do omawiania tzw. zielonej księgi metropolii daliśmy wyraz naszemu pogładowi na to, jak powinna być planowana przyszłość. Tym razem przyjrzymy się obecnie istniejącym możliwościom kooperacji samorządowej. W tym celu zachęcamy Czytelników do zapoznania się z prezentacją dyrektora biura Związku Miast Polskich Andrzeja Porawskiego, przedstawioną 26 czerwca na konferencji otwierającej projekt doradczy dla samorządów chcących budować partnerstwa na swoich obszarach funkcjonalnych. W prezentacji wyróżnione zostały cztery podstawowe formy: (1) związki międzygminne i międzypowiatowe (celowe); (2) porozumienia międzygminne i między różnymi kategoriami JST (zadaniowe); (3) stowarzyszenia gmin i powiatów; (4) spółki prawa handlowego. Pozostałe możliwe formy kooperacji, to konsorcja, klastry oraz nieformalne sieci. Zachęcamy do zapoznania się z charakterystyką każdej z wymienionych form.